

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

510 WET van 3 November 1954, houdende nieuwe bepalingen omtrent ruilverkaveling (Ruilverkavelingswet 1954).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe bepalingen omtrent ruilverkaveling vast te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I**ALGEMENE BEPALINGEN**

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder:

„Onze Minister”: Onze Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening;

„blok”: geheel van in een ruilverkaveling begrepen onroerende goederen;

„eigenaar”: hij, die een recht van eigendom, opstal, erfpacht, beklemming, vruchtgebruik, gebruik of bewoning heeft op tot het blok behorende onroerende goederen;

„rechthebbende”: eigenaar en hij, die een niet onder de omschrijving van eigenaar genoemd zakelijk recht of een recht van huur heeft op tot het blok behorende onroerende goederen;

„centrale commissie”: de commissie, bedoeld in artikel 3 van deze wet;

„plaatselijke commissie”: de commissie, bedoeld in artikel 51 van deze wet.

2. Voor zover niet anders bepaald, wordt onder „Gedeputeerde Staten” in deze wet verstaan het college, bedoeld in artikel 30, tweede lid.

3. Het in het vorige lid bedoelde college neemt de beslissingen, bedoeld in de artikelen 33, 35, eerste lid, 36, tweede lid, 40, tweede lid, 51, eerste lid, 54, tweede lid en 79, derde lid, niet dan in overeenstemming met Gedeputeerde Staten van de andere provincies, waarin het blok is gelegen.

Artikel 2. Ruilverkaveling geschiedt uit kracht van een overeenkomst of uit kracht van de wet ter behartiging van de belangen van land-, tuin-, bosbouw of veehouderij.

Artikel 3. 1. De algemene leiding in ruilverkavelingszaken is opgedragen aan een door Ons in te stellen commissie, welke de naam Centrale Cultuurtechnische Commissie zal dragen, en welke bij de uitvoering van de haar in deze wet opgedragen taak wordt bijgestaan door de Cultuurtechnische Dienst van het Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening.

2. De centrale commissie heeft voorts tot taak Onze Minister desgevraagd of eigener beweging van advies te dienen in ruilverkavelingszaken en in andere daarmee verwante gelegenheden, welke nader bij algemene maatregel van bestuur zullen worden bepaald.

3. Wij benoemen de voorzitter en de leden der centrale commissie en behouden Ons voor plaatsvervangende en adviserende leden te benoemen.

4. De commissie bestaat uit ten hoogste tien leden. Tenminste twee vijfden van het aantal leden en twee vijfden van het aantal plaatsvervangende leden worden benoemd op een voor elke te vervullen plaats een dubbelal tellende voordracht van één of meer door Onze Minister aan te wijzen centrale or-

ganisaties voor het agrarisch bedrijfsleven. Bij de benoeming wordt zorggedragen, dat in de commissie de eigenaren, de pachters en de landarbeiders vertegenwoordigd zijn.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gegeven betreffende de taak, samenstelling en werkwijze van de centrale commissie en betreffende de door de Cultuurtechnische Dienst te verlenen bijstand.

TITEL II**DE RUILVERKAVELINGSOVEREENKOMST**

Artikel 4. 1. Een ruilverkavelingsovereenkomst is een overeenkomst, waarbij drie of meer eigenaren zich verbinden bepaalde, hun toebehorende onroerende goederen samen te voegen, de verkregen massa op bepaalde wijze te verkavelen en onder elkaar bij notariële acte te verdelen.

2. Een ruilverkavelingsovereenkomst wordt schriftelijk aangegaan en in de openbare registers overgeschreven.

3. Indien een ruilverkavelingsovereenkomst onroerende goederen omvat, waarop hypotheeken, conservatoire of executoriale beslagen rusten, is de overeenkomst slechts rechtsgeldig, indien zij door de hypotheekhouders en beslagleggers is mede-ondertekend.

4. De in het eerste lid bedoelde notariële acte wordt namens partijen ondertekend door hen, die daartoe bij de overeenkomst bevoegd zijn verklaard en wordt overgeschreven in de openbare registers.

Artikel 5. Blijkt na het tot stand komen van de ruilverkavelingsovereenkomst, dat daaraan hebben deelgenomen partijen, die geen eigenaar waren, doch bij het kadaster als zodanig bekend stonden, dan wordt de overeenkomst niettemin geacht rechtsgeldig te zijn tot stand gekomen en treedt de werkelijke eigenaar in de rechten en verplichtingen, die de in zijn plaats opgetreden partij onbevoegdlijk heeft verworven en op zich genomen.

Artikel 6. Men kan mede tot een ruilverkavelingsovereenkomst toetreden, ten einde tegen inbreng van geld kavels of tegen inbreng van onroerend goed een geldsom te bedingen.

Artikel 7. 1. Een beding in de overeenkomst, waarbij bepalingen van de derde titel toepasselijk worden verklaard, treedt slechts in werking, indien en voorzover het door Onze Minister, de centrale commissie gehoord, is goedgekeurd. Aan de goedkeuring kunnen voorwaarden worden verbonden.

2. De bepalingen van § 2 van de derde titel kunnen in de overeenkomst niet van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

Artikel 8. Het in artikel 7 bedoelde, goedgekeurde beding heeft overeenkomstige rechtsgevolgen als de daarin van toepassing verklaarde wetsbepalingen. De in die wetsbepalingen aangewezen autoriteiten, colleges en ambtenaren verlenen op overeenkomstige wijze hun medewerking.

TITEL III**RUILVERKAVELING UIT KRACHT VAN DE WET**

§ 1. Bepalingen omtrent het recht van de eigenaar

Artikel 9. 1. Geen wijziging wordt gebracht in het recht van de eigenaar en in de gebruikstoestand ten aanzien van:

a. begraafplaatsen;

b. gesloten begraafplaatsen binnen dertig jaren na de sluiting;

c. graven of grafkelders, als bedoeld in de artikelen 2 en 15 van de wet van 10 April 1869 (*Staatsblad* no. 65) tot vaststelling van bepalingen omtrent het begraven van lijken, de begraafplaatsen en de begrafenisregten zoals deze sedertdien is gewijzigd, binnen de termijnen genoemd in de artikelen 23 en 25 van die wet.

2. Zonder toestemming van Onze Minister van Oorlog onderscheidenlijk van Onze Minister van Marine wordt geen wijziging gebracht in het recht van de eigenaar en in de gebruikstoestand ten aanzien van onroerende goederen, welke een militaire bestemming hebben.

3. Zonder toestemming van de eigenaar wordt geen wijziging gebracht in diens recht ten aanzien van:

- a. gebouwen;
- b. parken;
- c. gedenktekenen met bijbehorende terreinen;
- d. onroerende goederen, bestemd voor andere bedrijven dan land-, tuin-, bosbouw, veehouderij, jacht of visserij;
- e. onroerende goederen van rechtspersonen, die bevoordeeling van natuurschoon ten doel hebben of die deze goederen in stand houden om hun natuurwetenschappelijke waarde, indien en zolang zij als zodanig door Ons zijn erkend.

4. De centrale commissie kan in overeenstemming met Gedeputeerde Staten van de provincie, waarin het onroerend goed is gelegen, toestaan, dat van de bepaling van het derde lid wordt afgeweken, indien zij de totstandkoming ener doelmatige ruilverkaveling in de weg zou staan.

Artikel 10. 1. Iedere eigenaar heeft aanspraak op het verkrijgen van een recht van dezelfde aard, als hij inbracht, op de voet van het in de volgende leden bepaalde.

2. De totale waarde van alle in het blok opgenomen onroerende goederen wordt verminderd met de waarde der onroerende goederen, benodigd voor de openbare wegen en de waterlopen, welke in het belang van de ruilverkaveling noodzakelijk zijn, alsmede — voorzover geen toepassing is gegeven aan het bepaalde in artikel 12, eerste lid — van de onroerende goederen, benodigd voor de toewijzing aan openbare lichamen.

3. De aan een eigenaar toe te delen waarde in kavels staat tot de na toepassing van het tweede lid verkregen totale waarde, als de waarde van zijn in het blok opgenomen onroerende goederen tot de waarde van alle in het blok opgenomen onroerende goederen.

4. Van de bepaling van het derde lid mag worden afgeweken, indien zij de totstandkoming van een behoorlijke ruilverkaveling in de weg zou staan. Deze afwijking mag, tegen de wil van de eigenaar of van degene, die op het onroerend goed een recht van hypotheek of van grondrente heeft, niet meer bedragen dan vijf ten honderd van de waarde, waarop de eigenaar ingevolge het derde lid aanspraak heeft.

Artikel 11. 1. Onder waarde wordt in artikel 10 verstaan de waarde, bedoeld in artikel 57, eerste lid, zoals deze op grond van de schatting is komen vast te staan. Indien evenwel tengevolge van de in artikel 54 genoemde werkzaamheden een waardeverandering ontstaat, kan de plaatselijke commissie hiermede bij de toedeling rekening houden. Op verzoek van de eigenaar vindt echter verrekening in geld plaats op grondslag van die waardeverandering, voorzover het belang van de ruilverkaveling zich hiertegen niet verzet.

2. Het verschil in waarde tengevolge van de toepassing van het vierde lid van artikel 10 wordt met de eigenaren in geld verrekend.

3. Het verschil tussen de waarde, bedoeld in artikel 57, eerste lid, en die, bedoeld in artikel 57, vierde lid, wordt met de betrokken eigenaren in geld verrekend, onder toepassing van een aftrek, welke naar verhouding gelijk is aan de ingevolge het tweede lid van artikel 10 toegepaste vermindering.

Artikel 12. 1. De eigenaar, die onroerende goederen heeft ingebracht, welke gelegen zijn in een goedgekeurd bestemmingsplan en ingevolge het bepaalde in artikel 13 aan een openbaar

lichaam worden toegewezen, ontvangt voor die goederen op zijn verzoek, in afwijking van het bepaalde in artikel 10, algehele vergoeding in geld.

2. De plaatselijke commissie is, na goedkeuring van de centrale commissie, bevoegd te bepalen, dat een eigenaar, in afwijking van het bepaalde in artikel 10, algehele vergoeding in geld zal ontvangen, wanneer de waarde van de van hem in het blok opgenomen onroerende goederen zo gering is, dat de toepassing van artikel 10 zou leiden tot de vorming van een niet behoorlijk te exploiteren kavel en hij geen redelijk belang heeft bij het verkrijgen van een zodanige kavel.

3. De plaatselijke commissie is, na goedkeuring van de centrale commissie, bevoegd te bepalen, dat een eigenaar, die zulks verzoekt, ook buiten de gevallen, in de beide vorige leden genoemd, in afwijking van het bepaalde in artikel 10 algehele vergoeding in geld zal krijgen.

Artikel 13. 1. Aan openbare lichamen kunnen ten behoeve van doeleinden ten algemene nutte, voor zover deze in overeenstemming zijn met het door de ruilverkaveling beoogde doel, en met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 34, derde lid, 36, tweede lid, 41, vierde lid, en 45, kavels worden toegewezen tot een maximum van vijf ten honderd van de in artikel 10 bedoelde waarde van alle in het blok opgenomen onroerende goederen.

2. De toewijzing vindt plaats tegen betaling van een tussen de plaatselijke commissie en het openbaar lichaam overeengekomen en door de centrale commissie goedgekeurd bedrag, dat niet minder bedraagt dan de werkelijke waarde van de grond. Indien de toewijzing betreft grond, waarvan de eigenaar of de pachter een beroep heeft gedaan op het bepaalde in artikel 12, eerste lid, onderscheidenlijk 18, vierde lid, j° artikel 12, eerste lid, vindt de toewijzing plaats tegen betaling van de in die bepaling omschreven vergoeding.

3. Behoudens in het geval van artikel 12, eerste lid, wordt het door het openbaar lichaam betaalde bedrag in mindering gebracht op de ingevolge artikel 116 ten laste van de eigenaren vallende uitgaven.

4. De aan de Staat toegewezen kavels worden beheerd door Onze in verband met de bestemming bevoegde Minister; overdracht van het beheer geschiedt door Ons.

Artikel 14. Voorzover het belang der ruilverkaveling zich hiertegen niet verzet, wordt aan iedere eigenaar onroerend goed toegeedeeld van gelijke hoedanigheid en gebruiksbestemming als en bij voorkeur geheel of gedeeltelijk bestaande uit het onroerend goed, dat van hem in de ruilverkaveling is opgenomen.

Artikel 15. Elke kavel moet zó worden gevormd, dat hij:
1°. uitweg heeft op een openbare land- of waterweg en zo mogelijk daaraan belendt;
2°. zo nodig en mogelijk de gelegenheid tot behoorlijke afwatering heeft.

Artikel 16. 1. Gedeputeerde Staten wijzen de eigendom van openbare wegen en waterlopen met de daartoe behorende kunstwerken en het beheer en onderhoud der openbare wegen toe aan de naar hun oordeel daarvoor in aanmerking komende publiekrechtelijke lichamen.

2. Gedeputeerde Staten regelen het beheer en onderhoud van de openbare waterlopen en kaden met de daartoe behorende kunstwerken.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kunnen Gedeputeerde Staten de eigendom, het beheer en het onderhoud toewijzen aan een rechtspersoon, niet zijnde een openbaar lichaam, voorzover deze ook vóór de ruilverkaveling, de eigendom, het beheer en het onderhoud had.

4. Alvorens te besluiten horen Gedeputeerde Staten de in het eerste lid bedoelde publiekrechtelijke lichamen en de in het derde lid bedoelde rechtspersonen.

5. De toewijzing van de eigendom, het beheer en het onderhoud geschiedt zonder geldelijke verrekening.

6. De eigendom, het beheer en het onderhoud kunnen niet aan het Rijk worden toegewezen of onttrokken dan onder goedkeuring van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

7. Wanneer het blok in meer dan één provincie is gelegen, komen de in dit artikel omschreven bevoegdheden toe aan Gedeputeerde Staten van iedere provincie voor zoveel daarin de wegen en waterlopen zijn gelegen.

Artikel 17. Wijziging van een waterloop, welke aan een onderneming drijfkracht levert, verplicht tot vergoeding van de schade, door verlies van drijfkracht aan die onderneming toegebracht.

§ 2. *Bepalingen omtrent pacht*

Artikel 18. 1. Iedere pachter van tot het blok behorende onroerende goederen heeft recht op het in pacht verkrijgen van een waarde in kavels naar dezelfde maatstaven, als in de artikelen 10 en 11, eerste lid, voor de toedeling in eigendom zijn bepaald. Het bepaalde in artikel 14 is daarbij van overeenkomstige toepassing.

2. Bestaande pachtverhoudingen blijven zoveel mogelijk gehandhaafd. Wanneer het belang van de ruilverkaveling zulks dringend vordert, kan de plaatselijke commissie na goedkeuring van de centrale commissie een bestaande pachtverhouding opheffen en een nieuwe pachtverhouding vestigen, in dier voege, dat aan een verpachter een nieuwe pachter uit de in het eerste lid bedoelde pachters wordt toegewezen.

3. De plaatselijke commissie bepaalt tot welk tijdstip de uit een nieuw gevestigde pachtverhouding voortvloeiende pacht-overeenkomst zal gelden en of deze overeenkomst, indien zij voor kortere dan de wettelijke duur zal gelden, voor verlenging vatbaar zal zijn. Zij draagt daarbij zorg, dat de pachter en de verpachter, wat het einde en de verlengbaarheid der overeenkomst betreft, zoveel mogelijk dezelfde aanspraken behouden als zij aan de opgeheven pachtverhouding konden ontleen.

4. Het bepaalde in artikel 12 is ten aanzien van de pachter van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19. 1. Op het recht, als bedoeld in het eerste lid van artikel 18, kan de pachter slechts aanspraak maken, indien de pachtovereenkomst aan de plaatselijke commissie ter registratie is ingezonden.

2. De inzending ter registratie dient plaats te vinden binnen dertig dagen na een door de plaatselijke commissie te bepalen tijdstip, of, indien de pachtovereenkomst na deze dag is aangegaan, binnen dertig dagen na het aangaan van de overeenkomst, doch uiterlijk tot een door de plaatselijke commissie vast te stellen tijdstip. Deze tijdstippen worden ter openbare kennis gebracht in tenminste twee nieuwsbladen en in de gemeenten op de aldaar gebruikelijke wijze.

3. Van de registratie wordt door de plaatselijke commissie een bewijs afgegeven.

Artikel 20. 1. De plaatselijke commissie zendt aan de wederpartij van degene, die een pachtovereenkomst ter registratie heeft ingezonden, bij aangetekende brief bericht van de inzending ter registratie.

2. De wederpartij kan zijn bezwaren tegen de registratie binnen veertien dagen na de dagtekening van de in het vorige lid bedoelde brief schriftelijk aan de plaatselijke commissie kenbaar maken.

Artikel 21. 1. Indien overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid van artikel 20 bezwaren zijn kenbaar gemaakt, stelt de plaatselijke commissie onder vastlegging van die bezwaren bij aangetekende brief partijen ervan in kennis, dat binnen dertig dagen na de dagtekening van deze brief bij de plaatselijke commissie dient te worden ingezonden, hetzij een door beide partijen ondertekende acte, waaruit blijkt, dat overeenstemming is verkregen, hetzij een gewaarmerkt afschrift van het verzoekschrift, waarbij de meest gerede partij de beslissing van de pachtkamer van het Kantongerecht of van de Grondkamer heeft ingeroepen. De waarmerking van het afschrift

geschiedt door de griffier van het Kantongerecht, onderscheidenlijk door de secretaris van de Grondkamer.

2. Indien de plaatselijke commissie bevindt, dat met betrekking tot de ter registratie ingezonden pachtovereenkomst niet zijn in acht genomen de artikelen 7, 41 en 81 van het Pachtbesluit, draagt zij voor zover nodig partijen bij aangetekende brief op de beslissing van de Grondkamer in te roepen en binnen dertig dagen na de dagtekening van deze brief een door de secretaris van de Grondkamer gewaarmerkt afschrift van het verzoekschrift in te zenden.

3. Indien aan het bepaalde in de vorige leden geen gevolg is gegeven, is de plaatselijke commissie bevoegd met het bestaan der pachtovereenkomst geen rekening te houden.

4. De Grondkamer en de pachtkamer van het Kantongerecht en in beroep de Centrale Grondkamer en de pachtkamer van het Gerechtshof te Arnhem behandelen de verzoeken, als bedoeld in het eerste lid, vóór alle andere zaken.

Artikel 22. De plaatselijke commissie deelt binnen veertien dagen, nadat het plan van toedeling is komen vast te staan, aan de Grondkamer mede, welke pachtverhoudingen gehandhaafd, welke opgeheven en welke nieuw gevestigd zijn, onder vermelding van de namen en woonplaatsen van partijen in de pachtverhoudingen, de percelen, waarop deze betrekking hebben, en de bepalingen op grond van artikel 18 inzake de duur en de verlengbaarheid der uit de gevestigde pachtverhoudingen voortvloeiende pachtovereenkomsten.

Artikel 23. 1. De Grondkamer ontwerpt de pachtovereenkomsten, welke uit de gevestigde pachtverhoudingen voortvloeien en neemt daarin op de in het derde lid van artikel 18 bedoelde bepalingen.

2. Indien ingevolge het bepaalde in artikel 18 een overeenkomst, geldende voor kortere dan de wettelijke duur, verlengbaar zal zijn, doet de Grondkamer daarvan blijken door een op de ontwerp-overeenkomst gestelde en door haar ondertekende verklaring.

3. De Grondkamer zendt de ontwerp-pachtovereenkomsten aan hen, die daarbij partij zullen zijn en stelt hen in de gelegenheid binnen dertig dagen na de toezending de ondertekende overeenkomst aan de Grondkamer te doen toekomen. Betrokkenen kunnen de door hen overeengekomen pachtprijs alsmede bijzondere bepalingen in de overeenkomst opnemen.

4. Op de in het vorige lid bedoelde pachtovereenkomsten vinden de bepalingen van het Pachtbesluit toepassing, met dien verstande, dat de Grondkamer niet treedt in de beoordeling van de bepalingen der overeenkomst, welke voortvloeien uit de pachtverhouding, zoals deze door het plan van toedeling is komen vast te staan.

Artikel 24. Indien partijen niet binnen de in het derde lid van artikel 23 gestelde termijn tot inzending van de getekende pachtovereenkomst bij de Grondkamer zijn overgegaan, maakt de Grondkamer een acte in drievoud op, gelijkloidend aan de aan partijen gezonden ontwerp-pachtovereenkomst, en bepaalt daarin de pachtprijs. De Grondkamer ondertekent de acte en zendt een exemplaar daarvan bij aangetekende brief aan ieder der partijen toe.

Artikel 25. 1. De acte heeft dezelfde kracht als een tussen partijen gesloten, door de Grondkamer goedgekeurde pacht-overeenkomst.

2. Het opmaken en ondertekenen van de acte is een beslissing van de Grondkamer, waartegen partijen beroep kunnen instellen. Het beroep moet worden ingesteld binnen dertig dagen na de verzending van de in artikel 24 bedoelde aange-tekende brief.

3. De Centrale Grondkamer, beslissende op een beroep als bedoeld in het tweede lid, kan de acte wijzigen, met uitzondering van bepalingen, welke voortvloeien uit de pachtverhouding, zoals deze door het plan van toedeling is komen vast te staan.

Artikel 26. 1. Partijen in een gehandhaafde pachtverhouding zenden, indien de bestaande pachtovereenkomst tengevolge van de ruilverkaveling gewijzigd of door een nieuwe vervangen moet worden, binnen dertig dagen, nadat het plan van toedeling is komen vast te staan, een desbetreffende overeenkomst ter goedkeuring bij de Grondkamer in.

2. De nieuwe overeenkomst eindigt op hetzelfde tijdstip als waarop de overeenkomst, waarvoor zij in de plaats treedt, zou zijn geëindigd. Indien laatstbedoelde overeenkomst voor de wettelijke duur gold, tekent de Grondkamer op de nieuwe overeenkomst aan, dat deze verlengbaar zal zijn.

3. Indien aan het bepaalde in het eerste lid niet is voldaan, vinden op verzoek van de meest gereede partij de artikelen 24 en 25 overeenkomstige toepassing.

Artikel 27. 1. Alle pachtovereenkomsten, welke ingevolge de bepalingen van deze paragraaf tot stand komen, treden van rechtswege in werking op het tijdstip, waarop de in artikel 95 bedoelde acte in de openbare registers wordt overgeschreven. Op hetzelfde tijdstip eindigen de pachtovereenkomsten, voor welke de eerstgenoemde pachtovereenkomsten in de plaats treden.

2. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de rechtsverhoudingen, geregeld bij een acte als bedoeld in artikel 24.

§ 3. Bepalingen omtrent andere rechten

Artikel 28. 1. Bij elke ruilverkaveling worden de zakelijke rechten, het recht van huur en de lasten, welke op de onroerende goederen rusten, geregeld of opgeheven onder regeling van de geldelijke gevolgen daarvan; tiendrenten, jachtdrenten en ruilverkavelingsrenten worden afgekocht overeenkomstig de daaromtrent geldende wettelijke bepalingen.

2. De hypotheeken gaan met behoud van haar rang over op de kavels of gedeelten van kavels, welke in de plaats van het onroerend goed, waarop zij rusten, worden toegedeeld. In de gevallen, voorzien in artikel 12, oefenen de hypotheekhouder en degene, die op het goed een recht van grondrente had, hun rechten uit op de wijze, als omschreven in artikel 43 van de Onteigeningswet.

3. Conservatoire en executoriale beslagen gaan over op de kavels of gedeelten van kavels, welke in de plaats van het onroerend goed, waarop zij gelegd zijn, worden toegedeeld, alsmede op de geldsommen, welke in de plaats van kavels of ter zake van onderbedeling worden toegekend.

§ 4. De aanvraag tot ruilverkaveling

Artikel 29. 1. Wanneer de centrale commissie het ten behoeve van de voorbereiding van een aanvraag tot ruilverkaveling nodig acht, dat iemands grond wordt betreden of daarop gravingen of opmetingen worden verricht of tekens gesteld, moeten zowel de eigenaren als de gebruikers van die grond dit gedogen.

2. Indien het verrichten van de in het vorige lid bedoelde handelingen niet wordt gedoogd, wordt de tussenkomst ingeroepen van de burgemeester of kantonrechter, op wiens bevel het verrichten der handelingen, desnoods met behulp van de sterke arm, wordt mogelijk gemaakt.

3. De schade, welke uit de toepassing van het eerste lid mocht voortvloeien, wordt uit 's Rijks kas betaald. Bij geschil over het bedrag der schade wordt dit op verzoek van de meest gereede partij en nadat de wederpartij de gelegenheid heeft gehad haar belangen te verdedigen, door de kantonrechter bepaald zonder hoger beroep.

Artikel 30. 1. De aanvraag tot ruilverkaveling geschiedt schriftelijk en gaat vergezeld van een kaart, waarop het blok is aangegeven.

2. Zij wordt ingediend bij Gedeputeerde Staten van de provincie, waarin het blok of het grootste gedeelte daarvan is gelegen.

Artikel 31. Ruilverkaveling kan uitsluitend worden aangevraagd door:

1°. ten minste een vijfde van hen, die bij het kadaster als eigenaren bekend staan, of

2°. rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen of stichtingen in het belang van de land-, tuin-, bosbouw of veehouderij werkzaam, of

3°. door het Rijk, provinciën, gemeenten, waterschappen, veenschappen, veenpolders of lichamen, als bedoeld in de artikelen 159 en 161 van de Grondwet.

Artikel 32. 1. Gedeputeerde Staten stellen de aanvraag in handen van de centrale commissie en brengen haar ter kennis van de Gedeputeerde Staten van de andere provinciën en van de gemeenten en waterschappen, op welker grondgebied de aanvraag betrekking heeft.

2. De centrale commissie onderzoekt de aanvraag en brengt aan Gedeputeerde Staten een met redenen omkleed advies uit, strekkende tot al dan niet goedkeuring.

Artikel 33. 1. Gedeputeerde Staten wijzen de aanvraag bij met redenen omkleed besluit van de hand, indien zij tegen de daarin omschreven ruilverkaveling bezwaar hebben of bevinden, dat de aanvraag tot ruilverkaveling niet aan de wettelijke voorschriften voldoet.

2. Een afschrift van het besluit wordt aan de centrale commissie, aan de besturen der in het eerste lid van artikel 32 bedoelde openbare lichamen, en aan de aanvrager, of, indien er meer aanvragers zijn, aan de eerste vijf ondertekenaars der aanvraag toegezonden.

3. Binnen dertig dagen na de verzending van het afschrift staat aan iedere aanvrager en belanghebbende beroep bij Ons open. Wij beslissen, de Raad van State, afdeling geschillen van bestuur, gehoord.

Artikel 34. 1. Indien een aanvraag is goedgekeurd, zendt de centrale commissie aan Gedeputeerde Staten:

1°. een lijst van hen, die bij het kadaster als eigenaren bekend staan;

2°. een rapport, bevattende:

a. de begrenzing van het te verkavelen gebied (blok);

b. een beschrijving van de algemene landbouwkundige toestand in het blok;

c. de noodzakelijk geachte verbeteringen in de landbouwkundige toestand in het blok en de daarvoor te treffen voorzieningen;

d. een raming van de totale kosten en van het daarvan ten laste van de gezamenlijke eigenaren komende deel;

3°. een kaart van het blok, waarop de begrenzing en de te treffen voorzieningen zo nauwkeurig mogelijk zijn aangegeven.

2. De in het eerste lid bedoelde voorzieningen kunnen bestaan in:

a. wijzigingen in het stelsel van wegen, waterlopen en kaden met de daartoe behorende kunstwerken (plan van wegen en waterlopen);

b. de landschappelijke aankleding van het blok (landschapsplan);

c. toewijzing van kavels aan openbare lichamen;

d. aanleg van utiliteitswerken;

e. uitvoering van ontginningen of andere werken ter bevordering van het doel van de ruilverkaveling.

3. Indien het rapport een voorstel bevat inzake toewijzing van kavels aan openbare lichamen, bevat het tevens de overwegingen, waarop het voorstel is gegrond en de bij deze toewijzing in acht te nemen voorwaarden.

Artikel 35. 1. Indien Gedeputeerde Staten zich met het rapport en de daarbij overgelegde stukken kunnen verenigen, leggen zij een afschrift hiervan ter kosteloze inzage van een ieder neder ter secretarie van de gemeenten, waarin het blok is gelegen.

2. Van de nederlegging wordt kennis gegeven aan hen, die voorkomen op de in artikel 34 bedoelde lijst en geschiedt

openbare kennisgeving in ten minste twee nieuwsbladen en in de gemeenten op de aldaar gebruikelijke wijze.

3. Op het niet ontvangen van de kennisgeving kan geen beroep worden gedaan.

Artikel 36. 1. Belanghebbenden kunnen hun bezwaren binnen een maand na de in het vorige artikel bedoelde openbare kennisgeving schriftelijk bij Gedeputeerde Staten indienen.

2. Gedeputeerde Staten stellen het blok en voor zover voorzieningen, als bedoeld in artikel 34, tweede lid, onder *a*, *b* en *c* zijn voorgesteld, het plan van wegen en waterlopen, het landschapsplan en de toewijzing aan openbare lichamen voorlopig vast, waarbij zij zodanig acht slaan op de ingediende bezwaren als zij menen te behoren.

§ 5. Het besluit tot ruilverkaveling

Artikel 37. 1. Gedeputeerde Staten roepen onverwijld een vergadering bijeen van hen, die bij het kadaster als eigenaren bekend staan.

2. De oproeping geschiedt bij aangetekende brief, waarin wordt gewezen op het rechtsgevolg, hetwelk de wet aan het niet aan de stemming deelnemen verbindt.

3. Van de oproeping geschiedt openbare kennisgeving op de wijze, in artikel 35 voorgeschreven.

4. Op het niet ontvangen van de oproeping kan geen beroep worden gedaan.

5. De vergadering wordt niet gehouden, dan nadat ten minste drie weken zijn verstreken sedert de verzending der aangetekende brieven, bedoeld in het tweede lid.

Artikel 38. 1. Men kan in persoon of bij gemachtigde in de vergadering verschijnen en aan de stemming deelnemen.

2. Niemand kan als gemachtigde van meer dan één persoon optreden.

3. Als gemachtigde wordt slechts toegelaten hij, die desverlangd aan de voorzitter een schriftelijke volmacht overlegt en van wiens machtiging Gedeputeerde Staten ten minste twee dagen vóór de vergadering schriftelijk bericht van de lastgever hebben ontvangen.

4. De voorzitter der vergadering kan weigeren personen, die de volle ouderdom van één en twintig jaren niet hebben bereikt of die onder curatele zijn gesteld, als gemachtigde toe te laten.

Artikel 39. 1. De Voorzitter der vergadering wordt door Gedeputeerde Staten uit hun midden aangewezen.

2. De centrale commissie is ter vergadering vertegenwoordigd.

Artikel 40. 1. Zij, die onroerende goederen, welke niet tot het voorlopig vastgestelde blok behoren, daarin wensen te zien opgenomen, dienen uiterlijk veertien dagen vóór de vergadering een verzoekschrift bij Gedeputeerde Staten in onder overlegging van uittreksels uit het kadastrale plan en de kadastrale legger, die onroerende goederen betreffende.

2. Indien het verzoek wordt ingewilligd, worden zij geacht aan de stemming te hebben deelgenomen en hun toestemming tot de ruilverkaveling te hebben gegeven.

Artikel 41. 1. De voorzitter doet vóór de stemming mededeling van het besluit van Gedeputeerde Staten, waarbij het blok, het plan van wegen en waterlopen, het landschapsplan en de toewijzing aan openbare lichamen, voorlopig zijn vastgesteld.

2. Voor zover dit door Gedeputeerde Staten nog niet schriftelijk is geschied, deelt de voorzitter het standpunt van Gedeputeerde Staten naar aanleiding van de ingediende bezwaren aan belanghebbenden mede.

3. Nadat aan de belanghebbenden de gelegenheid is gegeven tot het verkrijgen van nadere inlichtingen, wordt overgegaan tot de stemming.

4. Aan hem, die eigenaar is of die op het onroerend goed een recht van hypotheek of van grondrente heeft, en die op de in artikel 36 voorgeschreven wijze bezwaar had ingediend tegen de voorgenomen toewijzing van onroerend goed aan openbare lichamen of tegen de daarbij in acht te nemen voorwaarden, wordt het in het tweede lid bedoelde standpunt uiterlijk acht dagen na het nemen van het besluit tot ruilverkaveling of na de in het derde lid van artikel 44 bedoelde datum alsnog schriftelijk medegedeeld, onder vermelding van de in artikel 45 omschreven bevoegdheid.

Artikel 42. 1. Voor het nemen van het besluit tot ruilverkaveling wordt vereist de toestemming hetzij van de meerderheid dergenen, die bij het kadaster als eigenaren bekendstaan, hetzij van degenen, die bij het kadaster bekendstaan als eigenaren van onroerende goederen, welke in kadastrale grootte tezamen meer dan de helft van de kadastrale grootte van het blok uitmaken.

2. Bij het bepalen van de meerderheid in kadastrale grootte worden de volgende regels in acht genomen:

1°. ingeval onroerende goederen in onverdeelde eigendom worden bezeten, wordt ieder mede-eigenaar geacht eigenaar te zijn van zijn evenredig deel;

2°. onroerende goederen, waarop een recht van opstal, erfpacht, beklemming, vruchtgebruik, gebruik of bewoning rust, komen slechts in aanmerking, indien de bezitters dezer rechten en de bezitters van de blote eigendom eenstemmig zijn.

3. Zij, die niet aan de stemming deelnemen, worden geacht hun toestemming tot de ruilverkaveling te verlenen.

4. Voor de toepassing van dit artikel worden met personen, die bij het kadaster als eigenaren bekend staan, gelijkgesteld zij, die door een verklaring van erfrecht aantonen erfgenaam van een zodanig persoon te zijn. Als verklaring van erfrecht komt slechts in aanmerking een door een notaris, of, zo de erfenis niet in Nederland is opgevallen, door de ter plaatse bevoegde autoriteit opgestelde en ondertekende verklaring, houdende:

a. naam, voornamen, laatst bekende woonplaats, datum en plaats van geboorte en van overlijden van de erflater;

b. naam, voornamen, woonplaats, datum en plaats van geboorte van hen, aan wie het onroerend goed is opgekomen, met vermelding van ieders aandeel krachtens wet of testament;

c. zo mogelijk de naam, voornamen, datum en plaats van geboorte, woonplaats van de wettelijke vertegenwoordigers van de onder *b* bedoelde personen, daaronder begrepen de bewindvoerders;

d. een nauwkeurige aanwijzing van het testament of, bij wettelijke erfopvolging, van de betrekking tussen de erflater en de erfgenamen, uit kracht waarvan het onroerend goed aan deze laatsten is opgekomen;

e. een verklaring van de autoriteit, die de acte heeft opgemaakt, dat hij zich van de juistheid van hetgeen daarin is vermeld zo goed mogelijk heeft overtuigd.

Artikel 43. Van het verhandelde ter vergadering wordt een proces-verbaal opgemaakt, hetwelk door de voorzitter wordt ondertekend.

Artikel 44. 1. Indien niet tot ruilverkaveling is besloten, maar het algemeen belang de totstandkoming der ruilverkaveling dringend vordert en de toestemming van ten minste drie vierden van een der in artikel 42 voorgeschreven meerderheden werd verkregen, kan Onze Minister, de centrale commissie gehoord, bepalen, dat de ruilverkaveling zal worden uitgevoerd, als ware het besluit daartoe genomen.

2. De beslissing van Onze Minister ingevolge het eerste lid wordt openbaar gemaakt in de *Staatscourant* en op de wijze in artikel 35 voorgeschreven.

3. Binnen dertig dagen na de datum van de *Staatscourant*, waarin een bekendmaking als bedoeld in het vorige lid is geschied, staat aan de belanghebbenden beroep bij Ons open. Deze bevoegdheid wordt in de in het vorige lid bedoelde bekendmaking vermeld.

4. Wij beslissen, de Raad van State, afdeling geschillen van bestuur gehoord, of de ruilverkaveling zal worden uitgevoerd.

Artikel 45. 1. Binnen dertig dagen nadat het besluit tot ruilverkaveling is genomen of binnen de in het derde lid van artikel 44 bedoelde termijn kunnen de rechthebbenden en de pachters, die van oordeel zijn, dat met hun op grond van artikel 36, eerste lid, ingediende bezwaren tegen de toewijzing aan openbare lichamen onvoldoende is rekening gehouden, of die zich niet kunnen verenigen met de voorlopige vaststelling dier toewijzing, voor zover daarbij is afgeweken van het ter inzage gelegde voorstel, beroep bij Ons instellen.

2. Wij beslissen, de Raad van State, afdeling geschillen van bestuur gehoord, of toewijzing aan openbare lichamen zal kunnen geschieden en welke wijzigingen in de voorwaarden worden gebracht.

Artikel 46. Nadat is komen vast te staan, dat de ruilverkaveling niet zal worden uitgevoerd, stellen Gedeputeerde Staten alle stukken, op de aanvraag en de vergadering betrekking hebbende, in handen van de centrale commissie.

Artikel 47. Indien tot ruilverkaveling is besloten, brengen Gedeputeerde Staten dit ter openbare kennis op de wijze als in artikel 35 is voorgeschreven.

Artikel 48. 1. Nadat het besluit tot ruilverkaveling is genomen, mogen eigenaren en gebruiksgerechtigden van tot het blok behorende onroerende goederen geen handelingen verrichten, noch die handelingen, welke door een normale bedrijfsvoering worden geëist, achterwege laten, indien daardoor de waarde van hun onroerende goederen zou veranderen, tenzij hun daartoe door de plaatselijke commissie toestemming is verleend.

2. Overtreding van het bepaalde in het vorige lid wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

3. Het strafbaar feit wordt als een overtreding beschouwd.

Artikel 49. Waardevermeerdering, ontstaan nadat het besluit tot ruilverkaveling is genomen, behoeft niet te worden vergoed, tenzij deze waardevermeerdering het gevolg is van handelingen, waarvoor de plaatselijke commissie toestemming heeft verleend.

Artikel 50. 1. Nadat het besluit tot ruilverkaveling is genomen, zenden Gedeputeerde Staten hiervan onverwijld een afschrift aan de Arrondissementsrechtbank, binnen welker rechtsgebied het blok of het grootste gedeelte daarvan is gelegen, alsmede aan de centrale commissie.

2. Zo spoedig mogelijk, in elk geval binnen dertig dagen na ontvangst van het afschrift, benoemt de rechtbank een rechter-commissaris en doet zij hiervan mededeling aan Gedeputeerde Staten en aan de centrale commissie.

3. Gedeputeerde Staten zenden aan de rechter-commissaris een exemplaar van alle op de ruilverkaveling betrekking hebbende stukken.

Artikel 51. 1. De uitvoering der ruilverkaveling geschiedt door een plaatselijke commissie, welke wordt benoemd door Gedeputeerde Staten, gehoord de centrale commissie, de burgemeesters der gemeenten, binnen welker gebied het blok is gelegen, en de provinciale of regionale landbouworganisaties.

2. Deze commissie bestaat uit ten hoogste vijf leden, waaronder een voorzitter en een plaatsvervangend voorzitter, ten minste één eigenaar en, wanneer de hoeveelheid verpachte grond binnen het blok meer dan twintig ten honderd van de totale oppervlakte bedraagt, ten minste één pachter. Zij wordt bijgestaan door een landmeter van het kadaster, die tegelijk met één of meer plaatsvervaarders wordt aangewezen door Onze Minister in overleg met Onze Minister van Financiën, en zo nodig door andere deskundigen, aan te wijzen door de centrale commissie.

3. Indien de omvang van een blok haar daartoe aanleiding geeft, kan de centrale commissie bepalen, dat de plaatselijke commissie zal bestaan uit een door haar vast te stellen aantal van meer dan vijf leden.

4. De centrale commissie voegt aan de plaatselijke commissie een secretaris toe en stelt voor haar een instructie vast.

5. De plaatselijke commissie kan geen besluiten nemen, indien niet ten minste drie vijfden van het aantal leden aanwezig is. De voorzitter en de secretaris voeren de besluiten uit; zo nodig kunnen zij daartoe rechtshandelingen verrichten en in rechte optreden.

6. De Staat garandeert de nakoming der uit de in het vorige lid bedoelde rechtshandelingen voortvloeiende verplichtingen. Uitgaven, uit dien hoofde door de Staat gedaan, worden begrepen onder de in artikel 116 bedoelde kosten.

Artikel 52. Gedeputeerde Staten zenden aan de plaatselijke commissie een exemplaar van alle op de ruilverkaveling betrekking hebbende stukken.

Artikel 53. 1. Nadat het besluit tot ruilverkaveling is genomen, is de centrale commissie bevoegd in overeenstemming met de belanghebbende eigenaren de grenzen van het blok te wijzigen.

2. Maakt de centrale commissie van deze bevoegdheid gebruik, dan doet zij hiervan mededeling aan Gedeputeerde Staten, de rechter-commissaris, de plaatselijke commissie en de belanghebbende eigenaren.

Artikel 54. 1. Nadat het besluit tot ruilverkaveling is genomen, kunnen de aanleg of verbetering van wegen, waterlopen en kaden met de daartoe behorende kunstwerken en van de utiliteitswerken, voor zover deze op het voorlopig plan voorkomen, en de uitvoering van het landschapsplan ter hand worden genomen.

2. Gedeputeerde Staten kunnen na overleg met de centrale commissie bepalen, dat met name te noemen werken worden uitgevoerd door de openbare lichamen, die met het beheer en onderhoud daarvan zijn of vermoedelijk zullen worden belast, waarbij een doelmatig verband met andere werken voor zoveel nodig verzekerd moet zijn. Omtrent het tijdstip der uitvoering plegen de openbare lichamen overleg met de plaatselijke commissie. Omtrent de uitvoering van werken, waarvan het beheer en onderhoud vermoedelijk ten laste van het Rijk zullen komen, beslist de daarbij betrokken Minister, gehoord de centrale commissie.

3. Op de terreinen kunnen tekens worden gesteld en kan houtgewas worden gekapt; zoden, aarde, grind of andere specie kunnen aan de terreinen worden onttrokken of daarop worden neergelegd.

4. Indien naar het oordeel der centrale commissie het belang der ruilverkaveling zulks vordert, kunnen gronden worden drooggelegd, ontgonnen of herontgonnen, begreppeld of gedraineerd, tijdelijk geëxploiteerd en tijdelijk in gebruik gegeven, in welk laatste geval de ter zake van pacht geldende wettelijke bepalingen niet toepasselijk zijn.

5. Opstallen kunnen worden afgebroken, verbouwd, verplaatst, gebouwd of herbouwd, indien naar het oordeel der centrale commissie het belang der ruilverkaveling zulks vordert.

6. De schade, welke een rechtstreeks gevolg is van de uitvoering van het bepaalde in het eerste en het derde tot en met vijfde lid, wordt vergoed.

7. De eigenaren en gebruikers zijn verplicht te gedogen, dat het bepaalde in de leden één en drie tot en met vijf wordt uitgevoerd en dat daartoe hun terreinen worden betreden.

8. Zo nodig wordt de tussenkomst ingeroepen van de burgemeester of van de kantonrechter, op wiens bevel de uitvoering, bedoeld in het vorige lid, en het betreden van de terreinen, desnoods met behulp van de sterke arm, worden mogelijk gemaakt.

§ 6. *De vaststelling van de rechten en van de schatting*

Artikel 55. De plaatselijke commissie stelt een zo volledig mogelijke lijst samen van de rechthebbenden met vermelding van de aard en de omvang van ieders recht.

Artikel 56. 1. De plaatselijke commissie benoemt met inachtneming van de haar door de centrale commissie verstrekte aanwijzingen de schatters, die onder haar leiding de in het blok gelegen onroerende goederen zullen schatten.

2. De plaatselijke commissie verdeelt het werk der schatters; deze treden steeds in oneven getale op.

Artikel 57. 1. De centrale commissie ontwerpt een stelsel van classificatie van de grond en bepaalt van elke klasse de waarde per hectare, welke als grondslag voor de toedeling zal dienen. Bij deze bepaling blijven andere dan agrarische factoren buiten beschouwing.

2. De centrale commissie maakt van deze verrichtingen een proces-verbaal van classificatie op.

3. De schatters delen de grond aan de hand van het proces-verbaal van classificatie in klassen in.

4. Indien andere dan agrarische factoren de werkelijke waarde van het land mede bepalen, wordt deze door de schatters afzonderlijk geschat.

Artikel 58. 1. De door de plaatselijke commissie samengestelde lijst van rechthebbenden, het in artikel 57, tweede lid, bedoelde proces-verbaal, een register van de uitkomsten der schattingen en een kaart, waarop de klasse-grenzen staan aangegeven, worden, na door de centrale commissie te zijn goedgekeurd, door de plaatselijke commissie gedurende in totaal ten minste veertien dagen ter kosteloze inzage van een ieder neergelegd ter secretarie van één of meer der gemeenten, waarin het blok is gelegen. De plaatselijke commissie bepaalt voor elke gemeente afzonderlijk het aantal dagen voor inzage.

2. Van de nederlegging geschiedt openbare kennisgeving op de wijze, in artikel 35 voorgeschreven, alsmede bijzondere kennisgeving bij aangetekende brief aan de bekende belanghebbenden.

3. Op het niet ontvangen van de kennisgeving kan geen beroep worden gedaan.

4. De lijst van rechthebbenden wordt in haar geheel of in uittreksel tegen betaling der kosten verkrijgbaar gesteld.

Artikel 59. Na de nederlegging, in het vorige artikel bedoeld, kunnen de grenzen van het blok niet meer worden gewijzigd.

Artikel 60. 1. Binnen veertien dagen na de laatste dag, waarop de in artikel 58 bedoelde stukken ter inzage hebben gelegen, kan iedere belanghebbende zijn bezwaren tegen de toekenning en omschrijving van rechten op de lijst van rechthebbenden en tegen de schattingen schriftelijk bij de plaatselijke commissie indienen.

2. Deze bevoegdheid wordt in de kennisgevingen vermeld.

3. Na verloop van de in het eerste lid bepaalde termijn kunnen slechts zij als rechthebbenden worden erkend, die voorkomen op de lijst van rechthebbenden of die tegen de daarop voorkomende toekenning of omschrijving van rechten bezwaren hebben ingediend, of hun rechtverkrijgenden.

Artikel 61. Voorzover daartegen binnen de termijn en op de wijze, in het vorige artikel bepaald, geen bezwaren zijn ingediend, staan de rechten, zoals zij op de lijst van rechthebbenden zijn omschreven en toegekend, en de uitkomsten van de schattingen vast. Daarvan maakt de plaatselijke commissie proces-verbaal op.

Artikel 62. 1. De plaatselijke commissie onderzoekt de tijdig ingediende bezwaren en tracht daaromtrent overeenstemming te bereiken.

2. Voorzover overeenstemming wordt verkregen, vinden de bepalingen van het vorige artikel overeenkomstige toepassing.

Artikel 63. Voorzover geen overeenstemming wordt verkregen, of voorzover de plaatselijke commissie van oordeel is, dat de bezwaren niet tijdig zijn ingediend, maakt zij omtrent die bezwaren en het daaromtrent verhandelde proces-verbaal op.

Artikel 64. De plaatselijke commissie zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van de lijst van rechthebbenden en van de krachtens de artikelen 61, 62 en 63 opgemaakte processen-verbaal aan de centrale commissie en aan de rechter-commissaris.

Artikel 65. 1. Indien de rechter-commissaris een proces-verbaal, als bedoeld in artikel 63, ontvangt, bepaalt hij terstond tijd en plaats der bijeenkomst, waarop de belanghebbenden bij de in het proces-verbaal vermelde bezwaren voor hem kunnen verschijnen. Hij doet hiervan mededeling aan de centrale commissie en de plaatselijke commissie.

2. Zij, die de bezwaren hebben ingediend, en de op de lijst van rechthebbenden voorkomende, bekende belanghebbenden bij die bezwaren worden door de rechter-commissaris bij aangetekende brief opgeroepen om in persoon of bij schriftelijk gemachtigde de bijeenkomst bij te wonen.

3. In de oproeping wordt opmerkelijk gemaakt op het rechtsgevolg door de wet aan het niet bijwonen der bijeenkomst en aan het vaststellen van de lijst van rechthebbenden verbonden.

4. De bijeenkomst wordt niet gehouden dan nadat tenminste veertien dagen na het verzenden der oproepingen zijn verstreken.

5. Op het niet ontvangen van de oproeping kan geen beroep worden gedaan.

Artikel 66. 1. Op de bepaalde tijd wordt de bijeenkomst gehouden onder voorzitterschap van de rechter-commissaris, bijgestaan door de griffier der rechtbank.

2. De bijeenkomst wordt bijgewoond door een vertegenwoordiger van de centrale commissie, een of meer leden van de plaatselijke commissie en de aan deze toegevoegde landmeter of diens plaatsvervanger.

3. Indien de werkzaamheden niet op één dag kunnen aflopen, verdaagt de rechter-commissaris de bijeenkomst, zonder dat een nadere oproeping zal worden gezonden.

4. In de bijeenkomst worden eerst de toekenning en de vaststelling van de rechten en daarna de schattingen behandeld. Van het verhandelde omtrent elk van beide onderwerpen maakt de rechter-commissaris een afzonderlijk proces-verbaal op, waarvan hij afschrift zendt aan de centrale commissie.

5. Zij, die niet in persoon noch bij schriftelijk gemachtigde op de bijeenkomst aanwezig zijn, wanneer hun bezwaren worden behandeld, worden geacht hun bezwaren te hebben ingetrokken.

6. Het vorige lid is niet van toepassing ten aanzien van hen, die binnen een week na de dag der bijeenkomst bij aangetekende brief, gericht aan de rechter-commissaris, het niet verschijnen op de bijeenkomst verklaren met een beroep op overmacht en de gegrondheid van deze bewering binnen een door de rechter-commissaris te bepalen termijn aan deze aannemelijk maken.

Artikel 67. 1. Voorzover omtrent de toekenning, de aard en de omvang der rechten overeenstemming is verkregen, dan wel het in het vijfde lid van het vorige artikel bedoelde geval zich voordoet, staan de rechten vast.

2. Partijen, tussen wie geen overeenstemming is verkregen, worden, voorzover haar geschil niet reeds aanhangig is, door de rechter-commissaris naar een door hem te bepalen zitting van de rechtbank verwezen. Deze verwijzing vervangt de dagvaarding.

Artikel 68. 1. Voorzover overeenstemming wordt verkregen omtrent de schattingen, staan deze vast.

2. Voorzover geschillen blijven bestaan, verwijst de rechter-commissaris de zaak naar een nader te bepalen zitting van de rechtbank. Deze verwijzing vervangt de dagvaarding.

Artikel 69. De rechtbank behandelt zaken betreffende de toekenning en de vaststelling van de rechten en de schattingen vóór elke andere, met uitzondering van die betreffende ont-eigening.

Artikel 70. 1. Ten dage dienende geven zij, wier zaken ingevolge het bepaalde in artikel 67, tweede lid, verwezen zijn, de gronden hunner beweringen en de middelen tot staving daarvan op bij conclusie, door een procureur getekend. Afschrift der conclusie wordt ter terechtzitting aan de procureur der wederpartij overgegeven.

2. Op een uiterlijk veertien dagen hierna te stellen, door de rechtbank te bepalen dag kunnen partijen haar conclusiën bij pleidooi door een advocaat mondeling doen toelichten.

Artikel 71. 1. Uiterlijk een maand na de dienende dag of, indien een dag voor pleidooi werd vastgesteld, na de daarvoor bepaalde dag doet de rechtbank uitspraak.

2. Tegen de uitspraak is geen verzet noch enige andere voorziening dan die in cassatie toegelaten.

Artikel 72. 1. De cassatie wordt ingesteld binnen dertig dagen te rekenen van de dag, waarop het vonnis is uitgesproken.

2. Zij geschiedt door een verklaring ter griffie van de rechtbank, die het vonnis heeft gewezen.

3. Deze verklaring wordt binnen veertien dagen met een ontwikkeling van de gronden der cassatie aan de tegenpartij betekend en gaat vergezeld van dagvaarding tegen de eerstvolgende, voor de behandeling van burgerlijke zaken bestemde, terechtzitting na de in het volgende lid bepaalde termijn.

4. De tegenpartij is bevoegd te antwoorden binnen veertien dagen na de betekening ingevolge het vorige lid.

5. In de genoemde terechtzitting nemen de partijen haar conclusiën, desverkiezende bij pleidooi, mits in dezelfde terechtzitting, nader te ontwikkelen.

6. Het openbaar ministerie neemt zijn conclusie uiterlijk veertien dagen na de terechtzitting.

7. Uiterlijk zes weken na de terechtzitting doet de Hoge Raad uitspraak.

Artikel 73. Zodra omtrent alle geschillen over de rechten betreffende de tot het blok behorende onroerende goederen onherroepelijk is beslist, wordt de lijst van rechthebbenden door de rechtbank gesloten.

Artikel 74. Nadat alle rechten betreffende de bij de ruilverkaveling betrokken percelen vaststaan, worden zij met wie geen overeenstemming omtrent de schattingen is verkregen, alsmede de centrale commissie, de plaatselijke commissie en de aan deze toegevoegde landmeter of diens plaatsvervanger opgeroepen om te verschijnen op een bepaalde zitting van de rechtbank.

Artikel 75. 1. Ten dage dienende lichten zij, met wie geen overeenstemming is verkregen, hun standpunt hetzij in persoon, hetzij bij schriftelijk gemachtigde mondeling toe.

2. De rechtbank hoort de vertegenwoordigers der centrale en der plaatselijke commissie en de aan deze toegevoegde landmeter of diens plaatsvervanger.

3. Uiterlijk dertig dagen na het in het tweede lid genoemde verhoor doet de rechtbank uitspraak.

4. Indien deze uitspraak van invloed is op de uitkomsten van andere schattingen, is de rechtbank bevoegd die uitkomsten te wijzigen.

5. Het register van de uitkomsten der schattingen wordt door de rechtbank gesloten.

Artikel 76. Tegen de uitspraak van de rechtbank is geen verzet noch enige andere voorziening toegelaten, onverminderd de bevoegdheid van de procureur-generaal bij de Hoge Raad om zich, in het belang der wet, in cassatie te voorzien.

Artikel 77. De kosten van het geding betreffende schattingen komen ten laste van de belanghebbende, met wie geen overeenstemming is verkregen, indien deze in het ongelijk is gesteld, ten laste van de gezamenlijke rechthebbenden, indien hij in het gelijk wordt gesteld. Indien de rechter daartoe termen vindt in de omstandigheden van het geding, kan hij de kosten geheel of voor een deel compenseren.

Artikel 78. Zodra de lijst van rechthebbenden en het register van de uitkomsten der schattingen zijn gesloten, geeft de rechter-commissaris hiervan kennis aan de centrale commissie en aan de plaatselijke commissie; hij zendt een afschrift van de lijst van rechthebbenden aan de plaatselijke commissie en aan de hypotheekbewaarder, wie het aangaat.

§ 7. *De vaststelling van het plan van wegen en waterlopen en van het landschapsplan*

Artikel 79. 1. De plaatselijke commissie brengt het plan van wegen, waterlopen en kaden met de daartoe behorende kunstwerken onder vermelding van hun afmetingen in kaart, waarop ook de in artikel 34, onder 2°, bedoelde utiliteitswerken zijn aangegeven. Zij vervaardigt tevens een kaart van het landschapsplan.

2. Zij doet de plannen aan de centrale commissie toekomen, die deze in hun geheel of bij gedeelten zendt aan Gedeputeerde Staten, vergezeld van haar advies en van een voorstel omtrent de eigendom, het beheer en het onderhoud van de openbare wegen, waterlopen en kaden met de daartoe behorende kunstwerken.

3. Binnen acht weken, nadat de centrale commissie deze stukken heeft verzonden, stellen Gedeputeerde Staten de plannen of ingezonden gedeelten vast.

4. Gedeputeerde Staten zenden aan de belanghebbende openbare lichamen en aan de centrale commissie een afschrift van hun besluiten tot vaststelling als bedoeld in het vorige lid, met bijbehorende kaarten, waarop de afmetingen zijn vermeld.

5. Binnen dertig dagen na dagtekening van de verzending van de in het vorige lid bedoelde kennisgevingen staat aan de in het vorige lid bedoelde lichamen beroep bij Ons open. Wij beslissen, de Raad van State, afdeling geschillen van bestuur, gehoord.

6. Wegen met de daartoe behorende kunstwerken, welke voorheen voor het openbaar verkeer waren opengesteld en niet in het plan worden opgenomen, worden in afwijking van het bepaalde in de artikelen 8 en 9 van de Wegenwet door het enkele feit van de niet-opneming aan het openbaar verkeer onttrokken. Aan wegen met de daartoe behorende kunstwerken, welke in het plan als openbare wegen worden opgenomen, maar die voorheen niet voor het openbaar verkeer waren opengesteld, wordt in afwijking van het bepaalde in de artikelen 4 en 5 van de Wegenwet door het enkele feit van de opneming de bestemming van openbare weg gegeven.

§ 8. *De eigendom, het beheer en het onderhoud van de openbare wegen, waterlopen, kaden en kunstwerken*

Artikel 80. 1. Zolang Gedeputeerde Staten nog geen besluit betreffende de eigendom, het beheer en het onderhoud der openbare wegen en waterlopen met de daartoe behorende kunstwerken en betreffende het beheer en het onderhoud der kaden hebben genomen, worden deze met ingang van de datum van het in artikel 79, vierde lid, bedoelde besluit, onderscheidenlijk met ingang van het in het tweede lid bedoelde tijdstip beschouwd als in eigendom, beheer en onderhoud of, wat de kaden betreft, in beheer en onderhoud toe te komen aan de provincie, waarin zij zijn gelegen.

2. Het beheer en het onderhoud der nieuw aangelegde of verbeterde openbare wegen, waterlopen en kaden met de daartoe behorende kunstwerken gaan over op de provincie of op de door haar aangewezen beheerders of onderhoudsplichtigen op de tijdstippen, dat deze werken gereed zijn en door de centrale commissie zijn goedgekeurd.

3. Wegen, waterlopen en kaden met de daartoe behorende kunstwerken, waarvoor een publiekrechtelijk lichaam als belast met het beheer en onderhoud wordt aangewezen, hetwelk daarmee voorheen niet was belast, gaan in afwijking van het bepaalde in de artikelen 1 en 2 van de Waterstaatswet 1900, de artikelen 18a, 19 en 20 van de Wegenwet en het enig artikel van de wet van 24 November 1932 (*Staatsblad* no. 552), door het enkele feit van die aanwijzing in beheer en onderhoud op dat lichaam over op het tijdstip als in het eerste lid bepaald.

4. Zodra Gedeputeerde Staten het in het eerste lid bedoelde besluit hebben genomen, zenden zij daarvan een afschrift aan de belanghebbende openbare lichamen, aan de centrale commissie en ter overschrijving in de openbare registers aan de hypotheekbewaarder, wie het aangaat.

5. Binnen dertig dagen na de kennisgeving staat de in het vorige lid bedoelde openbare lichamen beroep bij Ons open. Wij beslissen, de Raad van State, afdeling geschillen van bestuur, gehoord.

6. Onze Minister zendt een afschrift van Ons besluit ter overschrijving in de openbare registers aan de hypotheekbewaarder, wie het aangaat.

§ 9. *Het plan van toedeling*

Artikel 81. Zodra:

- a. de processen-verbaal, bedoeld in de artikelen 61, 62 en 63 zijn opgemaakt, en
 - b. het plan van wegen en waterlopen geheel is vastgesteld, en
 - c. het in het tweede lid van artikel 19 laatstbedoelde tijdstip is verstreken,
- gaat de plaatselijke commissie over tot het opmaken van het plan van toedeling.

Artikel 82. Het plan van toedeling houdt in:

1. de kavelindeling;
2. de toedeling der kavels;
3. de toewijzing van kavels aan openbare lichamen;
4. de ingevolge artikel 18 gehandhaafde, opgeheven en gevestigde pachtverhoudingen, onder vermelding van de in het derde lid van artikel 18 bedoelde bepalingen inzake de duur en de verlengbaarheid der pachtvereenkomst;
5. de in artikel 28 bedoelde regelingen of opheffing van zakelijke rechten, het recht van huur en de lasten, welke op de onroerende goederen rusten;
6. bepalingen omtrent de inbezitneming.

Artikel 83. In het plan van toedeling kunnen met toestemming van hen, die bevoegd zijn te beschikken, ten aanzien van niet tot het blok behorende onroerende goederen regelingen worden opgenomen betreffende grenswijziging, burenrchten en erfdiensbaarheden.

Artikel 84. 1. Het plan van toedeling behoeft de goedkeuring der centrale commissie.

2. Zodra deze is verkregen, worden de grenzen der kavels op het terrein uitgezet en wordt het plan van toedeling door de plaatselijke commissie gedurende in totaal veertien dagen ter kosteloze inzage van een ieder neergelegd ter secretarie van een of meer der gemeenten, waarin het blok is gelegen. De plaatselijke commissie bepaalt voor elke gemeente afzonderlijk het aantal dagen voor inzage.

3. Van de nederlegging geschiedt openbare kennisgeving op de wijze, in artikel 35 voorgeschreven, alsmede bijzondere kennisgeving bij aangetekende brief aan de bekende belanghebbenden.

4. Op het niet ontvangen van de kennisgeving kan geen beroep worden gedaan.

Artikel 85. Binnen veertien dagen na de laatste dag, waarop het in artikel 84 bedoelde plan van toedeling ter inzage heeft gelegen, kan iedere belanghebbende schriftelijk zijn bezwaren

bij de plaatselijke commissie indienen; deze bevoegdheid wordt in de kennisgeving vermeld.

Artikel 86. 1. Indien binnen de termijn, in het vorige artikel bedoeld, geen bezwaren zijn ingediend, staat het plan van toedeling vast.

2. Zijn er tijdig bezwaren ingediend, dan tracht de plaatselijke commissie overeenstemming te verkrijgen; van het verhandelde maakt zij proces-verbaal op.

3. De plaatselijke commissie zendt zo spoedig mogelijk afschriften van het proces-verbaal en van de ingediende bezwaarschriften aan de rechter-commissaris en de centrale commissie.

Artikel 87. 1. Indien geen overeenstemming is verkregen, bepaalt de rechter-commissaris tijd en plaats der bijeenkomst, waarop de belanghebbenden bij de in het proces-verbaal vermelde bezwaren voor hem kunnen verschijnen. Hij doet hieraan mededeling aan de centrale commissie en de plaatselijke commissie.

2. Zij, die de bezwaren hebben ingediend en de bekende belanghebbenden bij die bezwaren worden door de rechter-commissaris bij aangetekende brief opgeroepen om in persoon of bij schriftelijk gemachtigde de bijeenkomst bij te wonen.

3. In de oproepingen wordt opmerkelijk gemaakt op het rechtsgevolg, door de wet aan het niet bijwonen der bijeenkomst verbonden.

4. De bijeenkomst wordt niet gehouden dan nadat ten minste veertien dagen na het verzenden der oproepingen zijn verstreken.

5. Op het niet ontvangen van de oproeping kan geen beroep worden gedaan.

Artikel 88. 1. Op de bepaalde tijd wordt de bijeenkomst gehouden onder voorzitterschap van de rechter-commissaris, bijgestaan door de griffier der rechtbank.

2. De bijeenkomst wordt bijgewoond door een vertegenwoordiger van de centrale commissie, een of meer leden van de plaatselijke commissie en de aan deze toegevoegde landmeter of diens plaatsvervanger.

3. Indien de werkzaamheden niet op één dag kunnen aflopen, verdaagt de rechter-commissaris de bijeenkomst tot een andere dag zonder dat een nadere oproeping zal worden gezonden.

4. Zij, die niet in persoon noch bij schriftelijk gemachtigde op de bijeenkomst aanwezig zijn, wanneer hun bezwaren worden behandeld, worden geacht die bezwaren te hebben ingetrokken.

5. Het vorige lid is niet van toepassing ten aanzien van hen, die binnen een week na de dag der bijeenkomst bij aangetekende brief, gericht aan de rechter-commissaris, het niet verschijnen op de bijeenkomst verklaren met een beroep op overmacht en de gegrondheid van deze bewering binnen een door de rechter-commissaris te bepalen termijn aan deze aannemelijk maken.

6. De rechter-commissaris stelt de kavelindeling vast.

7. Van het verhandelde maakt de rechter-commissaris proces-verbaal op, waarvan hij afschrift zendt aan de centrale commissie.

Artikel 89. Voorzover geschillen blijven bestaan, verwijst de rechter-commissaris de zaak naar een door hem te bepalen zitting van de rechtbank. Deze verwijzing vervangt de dagvaarding.

Artikel 90. De rechtbank behandelt zaken betreffende het plan van toedeling vóór elke andere, met uitzondering van die betreffende onteigening.

Artikel 91. 1. Ten dage dienende lichten zij, wier zaken verwezen zijn, hun standpunt, hetzij in persoon, hetzij bij schriftelijk gemachtigde mondeling toe.

2. De rechtbank hoort de vertegenwoordiger van de centrale commissie, een of meer leden van de plaatselijke com-

missie en de aan deze toegevoegde landmeter of diens plaatsvervanger.

3. Uiterlijk dertig dagen na het verhoor doet de rechtbank uitspraak.

4. Indien deze uitspraak van invloed is op het plan van toedeling, is de rechtbank bevoegd dit plan met behoud van de kavelindeling te wijzigen na de bij de wijziging betrokken belanghebbenden daarover te hebben gehoord.

5. Ten aanzien van de kosten van het geding vindt het bepaalde in artikel 77 overeenkomstige toepassing.

Artikel 92. Tegen de uitspraak van de rechtbank is geen verzet noch enige andere voorziening toegelaten, onverminderd de bevoegdheid van de procureur-generaal bij de Hoge Raad om zich in het belang der wet in cassatie te voorzien.

Artikel 93. Wanneer ten gevolge van de behandeling van bezwaren tegen de lijst van rechthebbenden door de rechter wijzigingen in die lijst worden aangebracht, alsmede, wanneer ingevolge het bepaalde in artikel 21 wijzigingen worden aangebracht in de registratie, bedoeld in artikel 19, brengt de rechter de daardoor noodzakelijk geworden wijzigingen in het plan van toedeling aan.

Artikel 94. Indien de centrale commissie zulks verzoekt, wordt degene, aan wie krachtens het plan van toedeling enig perceel in eigendom of in gebruik toekomt, op bevelschrift van de rechter-commissaris desnoods door middel van de sterke arm bij voorraad in het bezit daarvan gesteld.

§ 10. De acte van toedeling

Artikel 95. 1. Zodra het plan van toedeling vaststaat en de lijst van rechthebbenden door de rechtbank is gesloten, maakt een door de plaatselijke commissie aangewezen notaris de acte van toedeling op.

2. In de acte wordt opgenomen een kaart van het blok met aanwijzing van de kavels en de wegen en waterlopen.

3. In de acte worden voorts opgenomen de in artikel 28 bedoelde regelingen of opheffing van de zakelijke rechten en van de lasten, welke op de onroerende goederen rusten, met uitzondering van de bepalingen betreffende geldelijke verrekeningen.

4. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid van artikel 37 van de wet van 9 Juli 1842 (*Staatsblad* no. 20) op het notarisambt, zoals deze sedertdien is gewijzigd, worden de nieuwe kavels en de wegen en waterlopen in deze acte aangeduid met de nummers, voorkomende op de in het tweede lid bedoelde kaart.

Artikel 96. 1. De acte van toedeling wordt ondertekend door de rechter-commissaris en de voorzitter en de secretaris van de plaatselijke commissie.

2. Zij geldt als titel voor de daarin omschreven rechten. Door de overschrijving der acte in de openbare registers worden de daarin omschreven zakelijke rechten verkregen.

3. De hypotheekbewaarder tekent op grond van de acte in de registers van inschrijving van hypotheek bij elke inschrijving aan, dat de hypotheek in het vervolg zal rusten op de in de acte aangewezen kavels of gedeelten van kavels.

4. De inschrijvingen van hypotheek en de overschrijvingen van conservatoire en executoriale beslagen, welke blijkens de acte niet blijven bestaan, worden ambtshalve doorgehaald.

5. De hypotheekbewaarder zendt zo spoedig mogelijk na de overschrijving van de acte aan de eigenaren der in de acte omschreven eigendommen een kennisgeving van tenaamstelling der percelen, waarin zijn opgenomen de uitkomsten van de meting, welke ten behoeve van de ruilverkaveling is verricht. Ten aanzien van deze meting is het bepaalde in de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 Mei 1870 (*Staatsblad* no. 82) op de Grondbelasting, zoals deze sedertdien is gewijzigd, niet van toepassing.

Artikel 97. Na de overschrijving van de in artikel 95 bedoelde acte wordt hij, aan wie daarbij enig perceel in eigendom of in gebruik is toegeedeeld, desnoods op bevelschrift van de rechter-commissaris, door middel van de sterke arm, in het bezit daarvan gesteld.

§ 11. De tweede schatting en de lijst der geldelijke regelingen

Artikel 98. 1. Op een tijdstip door de plaatselijke commissie te bepalen, geeft deze aan de schatters, bedoeld in artikel 56, opdracht tot het schatten van:

a. de waardeveranderingen, bedoeld in de artikelen 48 en 49, voor zover deze voor verrekening in aanmerking komen en daarmede bij de schatting, bedoeld in artikel 57 nog geen rekening is gehouden;

b. de verandering van de ingevolge artikel 57, eerste lid, vastgestelde waarde van iedere kavel als gevolg van de ruilverkaveling;

c. zo nodig de gebouwen, werken en beplantingen.

2. De schatters voeren deze schatting uit met inachtneming van de door de centrale commissie verstrekte aanwijzingen, welke in een proces-verbaal worden vastgelegd.

Artikel 99. De plaatselijke commissie gaat daarna zo spoedig mogelijk over tot het opmaken van de lijst der geldelijke regelingen.

Artikel 100. De lijst der geldelijke regelingen houdt in:

1. de uitkomsten der schatting volgens artikel 98, alsmede de daaruit voortvloeiende geldelijke verrekeningen ten aanzien van de daarbij betrokken eigenaren;

2. de geldelijke verrekeningen, voortvloeiende uit de toepassing van de artikelen 10, 11 en 12;

3. de geldelijke verrekeningen, voortvloeiende uit de toepassing van artikel 18;

4. de bepalingen der geldelijke gevolgen, bedoeld in artikel 28;

5. de afkoopsommen der tiendrenten, jachtrenten en ruilverkavelingsrenten;

6. de krachtens de artikelen 17 en 54 uit te keren schadevergoedingen;

7. andere toe te kennen schadevergoedingen;

8. de vergoedingen voor zaken, welke in verband met de overgang der percelen moeten worden verrekend.

Artikel 101. 1. De in het vorige artikel bedoelde lijst der geldelijke regelingen behoeft de goedkeuring der centrale commissie. De lijst en het in artikel 98, tweede lid, bedoelde proces-verbaal worden door de plaatselijke commissie gedurende in totaal veertien dagen ter kosteloze inzage van een ieder neergelegd ter secretarie van één of meer der gemeenten, waarin het blok is gelegen. De plaatselijke commissie bepaalt voor elke gemeente afzonderlijk het aantal dagen voor de inzage.

2. Van de nederlegging geschiedt openbare kennisgeving op de wijze, in artikel 35 voorgeschreven, alsmede bijzondere kennisgeving bij aangetekende brief aan de bekende belanghebbenden.

3. Op het niet ontvangen van de kennisgeving kan geen beroep worden gedaan.

4. De lijst der geldelijke regelingen wordt in haar geheel of in uittreksel tegen betaling der kosten verkrijgbaar gesteld.

Artikel 102. Binnen dertig dagen na de laatste dag, waarop de in artikel 101 bedoelde lijst van geldelijke regelingen ter inzage heeft gelegen, kan iedere belanghebbende schriftelijk zijn bezwaren tegen de lijst der geldelijke regelingen bij de plaatselijke commissie indienen; deze bevoegdheid wordt in de kennisgeving vermeld.

Artikel 103. Voor zover binnen de termijn en op de wijze, in het vorige artikel bepaald, geen bezwaren zijn ingediend, staat de lijst der geldelijke regelingen vast. Daarvan maakt de plaatselijke commissie proces-verbaal op.

Artikel 104. 1. De plaatselijke commissie onderzoekt de tijdig ingediende bezwaren en tracht daaromtrent overeenstemming te bereiken.

2. Voor zover overeenstemming is verkregen, vinden de bepalingen van het vorige artikel overeenkomstige toepassing.

Artikel 105. Voorzover geen overeenstemming wordt verkregen, maakt de plaatselijke commissie van het omtrent die bezwaren verhandelde proces-verbaal op.

Artikel 106. De plaatselijke commissie zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van de lijst der geldelijke regelingen en van de in de artikelen 103, 104 en 105 bedoelde processen-verbaal aan de rechter-commissaris.

Artikel 107. 1. Indien de rechter-commissaris een proces-verbaal als bedoeld in artikel 105 ontvangt, bepaalt hij terstond tijd en plaats der bijeenkomst, waarop de in het proces-verbaal vermelde bezwaren voor hem zullen worden behandeld. Hij doet hiervan mededeling aan de centrale commissie en aan de plaatselijke commissie.

2. Zij, die de bezwaren hebben ingediend en de bekende belanghebbenden bij die bezwaren worden bij aangetekende brief opgeroepen om in persoon of bij schriftelijk gemachtigde de bijeenkomst bij te wonen.

3. In de oproeping wordt opmerkelijk gemaakt op het rechtsgevolg door de wet aan het niet bijwonen der bijeenkomst verbonden.

4. De bijeenkomst wordt niet gehouden dan nadat ten minste veertien dagen na het verzenden der oproepingen zijn verstreken.

5. Op het niet ontvangen van de oproeping kan geen beroep worden gedaan.

Artikel 108. 1. Op de bepaalde tijd wordt de bijeenkomst gehouden onder voorzitterschap van de rechter-commissaris, bijgestaan door de griffier der rechtbank.

2. De bijeenkomst wordt bijgewoond door een vertegenwoordiger van de centrale commissie, een of meer leden van de plaatselijke commissie en de aan deze toegevoegde landmeter of diens plaatsvervanger.

3. Indien de werkzaamheden niet op één dag kunnen aflopen, verdaagt de rechter-commissaris de bijeenkomst zonder dat een nadere oproeping zal worden gezonden.

4. Zij, die niet in persoon, noch bij schriftelijk gemachtigde op de bijeenkomst aanwezig zijn, wanneer hun bezwaren worden behandeld, worden geacht die bezwaren te hebben ingetrokken.

5. Het vorige lid is niet van toepassing ten aanzien van hen, die binnen een week na de dag der bijeenkomst bij aangetekende brief, gericht aan de rechter-commissaris, het niet-verschijnen op de bijeenkomst verklaren met een beroep op overmacht en de gegrondheid van deze bewering binnen een door de rechter-commissaris te bepalen termijn aan deze aannemelijk maken.

6. Van het verhandelde maakt de rechter-commissaris proces-verbaal op, waarvan hij afschrift zendt aan de centrale commissie.

Artikel 109. 1. Voorzover overeenstemming wordt verkregen omtrent de lijst der geldelijke regelingen, dan wel het in het vierde lid van het vorige artikel bedoelde geval zich voordoet, staat de lijst vast.

2. Voorzover geschillen blijven bestaan, verwijst de rechter-commissaris deze naar een door hem te bepalen zitting van de rechtbank. Deze verwijzing vervangt de dagvaarding.

Artikel 110. De rechtbank behandelt zaken betreffende de lijst der geldelijke regelingen vóór elke andere, met uitzondering van die betreffende onteigening.

Artikel 111. 1. Ten dage dienende lichten zij, wier zaken verwezen zijn, hun standpunt hetzij in persoon, hetzij bij schriftelijk gemachtigde mondeling toe.

2. De rechtbank hoort de vertegenwoordiger van de centrale commissie, een of meer leden van de plaatselijke commissie en de aan deze toegevoegde landmeter of diens plaatsvervanger.

3. Uiterlijk dertig dagen na het in het tweede lid genoemde verhoor doet de rechtbank uitspraak.

4. De lijst der geldelijke regelingen wordt door de rechtbank gesloten.

5. Ten aanzien van de kosten van het geding vindt het bepaalde in artikel 77 overeenkomstige toepassing.

Artikel 112. Tegen de uitspraak van de rechtbank is geen verzet noch enige andere voorziening toegelaten, onverminderd de bevoegdheid van de procureur-generaal bij de Hoge Raad, om zich, in het belang der wet, in cassatie te voorzien.

Artikel 113. De lijst der geldelijke regelingen, zoals zij door de rechtbank is gesloten, geldt als titel voor de daarin omschreven vorderingen.

Artikel 114. 1. De centrale commissie kan bepalen, dat het plan van toedeling en de lijst der geldelijke regelingen gelijktijdig zullen worden opgemaakt en ter visie gelegd. Alsdan worden eerst de bezwaren tegen het plan van toedeling en vervolgens die tegen de lijst der geldelijke regelingen behandeld.

2. In de lijst der geldelijke regelingen dienen te worden opgenomen de geldelijke gevolgen van de behandeling der bezwaren tegen het plan van toedeling.

§ 12. De kosten

Artikel 115. 1. Ten laste van het Rijk komen de kosten van de centrale commissie, van de hulp van het kadaster, van het bijeenroepen en houden van vergaderingen, van het doen van openbare kennisgevingen en die, welke gemaakt zijn in gevallen, waarin niet tot ruilverkaveling wordt overgegaan.

2. Eveneens komen ten laste van het Rijk vergoedingen, welke voortvloeien uit de toepassing van het bepaalde in artikel 12, derde lid, en welke niet in de verrekening, bedoeld in artikel 11, tweede en derde lid, zijn begrepen.

Artikel 116. Alle overige kosten komen voor zover niet door subsidie gedekt ten laste van de eigenaren en worden uit 's Rijks kas voorgeschoten, volgens een door Ons vastgestelde regeling.

Artikel 117. De in het vorige artikel bedoelde kosten worden omgeslagen over de kavels naar de mate van het nut, dat de ruilverkaveling voor de eigenaar heeft gehad. De bepaling van het nut geschiedt op grond van de schatting, bedoeld in artikel 98.

Artikel 118. Op de toegedeelde kavels rust onder de naam van „ruilverkavelingsrente” een schuldpligtigheid ten behoeve van het Rijk.

Artikel 119. De rente bedraagt vijf ten honderd van het volgens artikel 117 verschuldigde bedrag.

Artikel 120. Op de rente is de bepaling van artikel 48, eerste lid, der wet van 26 Mei 1870 (*Staatsblad* no. 82) op de Grondbelasting niet van toepassing.

Artikel 121. De rente is verschuldigd over dertig achtereenvolgende jaren, te beginnen met het jaar, volgende op dat, waarin de ruilverkavelingsrente in de kadastrale legger is aangegetekend.

Artikel 122. 1. Bij splitsing van een perceel wordt de rente van de nog niet ingetreden jaren verdeeld naar verhouding van de kadastrale grootte.

2. Wordt het perceel of, ingeval van splitsing, een gedeelte van het perceel, met andere grond verenigd, dan gaat de rente

of het betrekkelijk gedeelte der rente voor de nog niet ingetreden jaren op het door die vereniging gevormde perceel over.

Artikel 123. 1. De rente is verschuldigd door hem, die het genot heeft van het perceel krachtens recht van bezit of enig ander zakelijk recht.

2. In geval van vruchtgebruik is de eigenaar verplicht de vruchtgebruiker bij het eindigen van zijn vruchtgebruik te vergoeden hetgeen deze, in verband met de vermindering van de waarde van de rente, berekend volgens artikel 127, geacht moet worden voor aflossing te hebben betaald.

Artikel 124. 1. Het bedrag van de rente wordt door de zorg van Onze Minister van Financiën bij ieder daaraan onderworpen perceel in de kadastrale legger aangetekend.

2. Het wordt voor ieder jaar, waarover het verschuldigd is, op het kohier van de grondbelasting uitgetrokken.

Artikel 125. 1. Bezwaren tegen de vordering van rente kunnen schriftelijk bij Gedeputeerde Staten van de provincie, waarin het perceel is gelegen, worden ingebracht binnen de termijn, gesteld voor de indiening van bezwaarschriften inzake grondbelasting.

2. Gedeputeerde Staten, bedoeld in het eerste lid, doen uitspraak met inachtneming van de regelen, gesteld in de wet van 26 Mei 1870 (*Staatsblad* no. 82) op de Grondbelasting, zoals deze sedertdien is gewijzigd.

Artikel 126. De rente wordt ingevorderd naar de wettelijke bepalingen, geldende voor de invordering van de grondbelasting.

Artikel 127. 1. Vóór of op 1 Juli van elk jaar kan de rente over de nog niet ingetreden jaren worden afgekocht voor haar waarde op genoemde dag.

2. Ter berekening van die waarde wordt het over een jaar verschuldigde bedrag geacht op de 1ste Juli van dat jaar te verschijnen. De berekening geschiedt voorts naar de rentevoet van $2\frac{7}{8}$ ten honderd.

3. De verdere bepalingen omtrent de afkoop worden door Onze Minister van Financiën vastgesteld.

Artikel 128. 1. Alle stukken, opgemaakt ingevolge deze titel, zijn vrij van zegel en van het evenredig recht van registratie.

2. De medewerking van de hypotheekbewaarder bij de uitvoering van deze titel geschiedt kosteloos.

Artikel 129. Indien ten tijde van het nemen van een besluit tot ruilverkaveling rechtsgeschillen aanhangig zijn met betrekking tot in de ruilverkaveling begrepen percelen, worden deze voortgezet en vóór alle andere, met uitzondering van die betreffende onteigening, behandeld.

Artikel 130. Na beëindiging van haar werkzaamheden draagt de plaatselijke commissie alle stukken, op de ruilverkaveling betrekking hebbende, over aan de centrale commissie.

TITEL IV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 131. 1. Aan artikel 47 van de wet van 26 Mei 1870 (*Staatsblad* no. 82) op de Grondbelasting wordt, met ingang van het belastingjaar 1955, een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Met betrekking tot in een ruilverkaveling begrepen gebouwde en ongebouwde eigendommen blijven gevolgen van handelingen, samenhangende met of voortvloeiende uit die ruilverkaveling, voor de toepassing van het vorige lid buiten aanmerking tot en met het jaar, waarin de notariële acte van verdeling of toedeling in de openbare registers is overgeschreven.

Artikel 132. Artikel 31 van de Wet op de vervreemding van landbouwgronden wordt als volgt gelezen:

Deze wet is niet van toepassing op de ruilverkavelingsovereenkomst, indien daarin bepalingen van de Derde Titel van de Ruilverkavelingswet van toepassing zijn verklaard.

Artikel 133. 1. De Ruilverkavelingswet 1938 (*Staatsblad* no. 618), wordt ingetrokken.

2. Het bepaalde in artikel 1 onder 13 van het Koninklijk besluit van 5 September 1945 (*Staatsblad* no. F 162), wordt ingetrokken.

3. De besluiten van de Secretaris-Generaal van het Departement van Landbouw en Visserij van 19 Juli 1941, no. 7184 Afdeling X, Directie van de Landbouw (*Staatscourant* 1941 no. 139), en van 19 September 1941, no. 9536 Afdeling X, Directie van de Landbouw (*Staatscourant* 1941 no. 183), vervallen.

Artikel 134. 1. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel van Ruilverkavelingswet met bijvoeging van het jaartal van het *Staatsblad*, waarin zij is afgekondigd.

2. Zij treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

3. Wij behouden Ons voor te bepalen, dat een ruilverkaveling, waartoe het besluit volgens de geldende bepalingen vóór het krachtens lid 2 bepaalde tijdstip is genomen, zal worden voltooid volgens de bepalingen van de Ruilverkavelingswet 1938 en van de in het derde lid van artikel 133 genoemde besluiten.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Amsterdam, 3 November 1954.

JULIANA.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

De Minister van Financiën,
VAN DE KIEFT.

Uitgegeven de zes en twintigste November 1954.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 50/51, 2063;
Bijl. Hand. II 51/52, 2063;
Bijl. Hand. II 52/53, 2063;
Bijl. Hand. II 53/54, 2063; Hand. II 53/54, bladz. 3950—3971, 3973—3997, 3999—4021, 4023;
Bijl. Hand. I 53/54, 2063;
Bijl. Hand. I 54/55, 2063; Hand. I 54/55, bladz. 3043—3052.